

Wypełnia Zespół Kierunku	Nazwa modułu (bloku przedmiotów): GRAMATYKA KONTRASTYWNA				Kod modułu:		
	Nazwa przedmiotu: GRAMATYKA KONTRASTYWNA				Kod przedmiotu:		
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY						
	Nazwa kierunku: FILOLOGIA						
	Forma studiów: STUDIA STACJONARNE		Profil kształcenia: OGÓLNOAKADEMICKI		Specjalność: FILOLOGIA GERMAŃSKA – języki obce w biznesie FILOLOGIA GERMAŃSKA – translatoryka FILOLOGIA GERMAŃSKA – nauczycielska		
	Rok / semestr: 2/4		Status przedmiotu /modułu: OBOWIĄZKOWY		Język przedmiotu / modułu: NIEMIECKI		
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć	15					

Koordynator przedmiotu / modułu	prof. dr hab. Tomasz Czarnecki
Prowadzący zajęcia	prof. dr hab. Tomasz Czarnecki
Cel przedmiotu / modułu	Celem kursu jest przedstawienie zasad i celów analizy porównawczej oraz zapoznanie studentów z teorią i praktyką badań konfrontatywnych.
Wymagania wstępne	Znajomość języka niemieckiego umożliwiającą efektywny udział w zajęciach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA		
Nr	Opis efektu kształcenia	Odniesienie do efektów dla kierunku
01	Student posiada uporządkowaną wiedzę o współczesnych uwarunkowaniach języka niemieckiego oraz odnośnie terminologii związanej z analizą porównawczą języków.	K_W04
02	Student określa i charakteryzuje – w stopniu elementarnym – miejsce i znaczenie gramatyki kontrastywnej w badaniach językoznawczych oraz odtwarza i wykorzystuje podstawową wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej gramatyki kontrastywnej.	K_W01

03	Student identyfikuje i poddaje analizie podstawowe problemy badawcze z zakresu gramatyki kontrastywnej, dobiera metody i narzędzia służące ich rozwiązywaniu oraz prezentacji.	K_U02
04	Student określa i analizuje elementarne problemy teoretyczne z zakresu językoznawstwa porównawczego.	K_U04
05	Student posługuje się – w stopniu podstawowym – pojęciami i paradygmatami badawczymi z zakresu gramatyki kontrastywnej.	K_U05
06	Student porozumiewa się – w języku polskim i niemieckim - ze specjalistami w zakresie tematycznym i formalnym właściwym dla tematyki porównawczej, wykorzystując różne kanały i techniki komunikacyjne.	K_U11
07	Student formułuje – w formie wypowiedzi pisemnych – tezy oraz elementarne problemy teoretyczne z zakresu analizy porównawczej, adekwatnie posługując się terminologią językoznawczą.	K_U13
08	Student samodzielnie wyszukuje informacje dotyczące studiowanej tematyki, mając świadomość konieczności takich działań dla rozwoju własnej kompetencji językowej.	K_K02

TREŚCI PROGRAMOWE

Wykład	
<p>Gramatyka kontrastywna i konfrontatywna (rozdzielenie terminologiczne i znaczeniowe). Gramatyka kontrastywna a językoznawstwo kontrastywne (jeden z rodzajów językoznawstwa porównawczego). Z historii badań gramatyki kontrastywnej (strukturalizm amerykański, językoznawstwo niemieckie i polskie). Główne pojęcia i metody gramatyki kontrastywnej (kontrast i paralelność, rodzaje ekwiwalencji i kongruencji kontrastywnej, typy badań kontrastywnych i możliwości ich stosowania, interferencja i badania kontrastywne gramatyki). Gramatyka kontrastywna i możliwości wykorzystania jej badań w aspekcie praktycznym – dla nauczania języka niemieckiego jako obcego i w aspekcie teoretycznym – dla lepszego porównania osobliwości języka niemieckiego i polskiego. Wybrane przykłady kontrastów języka niemieckiego i polskiego: samogłosek i spółgłosek, akcentu, czasów i trybów, strony biernej, szyku wyrazów.</p>	
Ćwiczenia	
nie dotyczy	
Laboratorium	
nie dotyczy	
Projekt	
nie dotyczy	

Literatura podstawowa	Deutsch-polnische kontrastive Grammatik. Bd. I-II. Heidelberg 1999. Einführung in die konfrontative Linguistik. Leipzig 1992. Czochralski, J.: Gramatyka niemiecka dla Polaków. Warszawa 1990.
Literatura uzupełniająca	Der kleine Duden. Mała gramatyka języka niemieckiego. Warszawa 1997.

Metody kształcenia	Wykład konwersatoryjny, zadania problemowe	
Metody weryfikacji efektów kształcenia		Nr efektu kształcenia
Dyskusja wybranych zagadnień na zajęciach		01, 03, 05, 06, 08
Zadanie problemowe do rozwiązania w formie pisemnej		03, 04, 05, 07, 08
Egzamin ustny		01, 02, 04, 06
Forma i warunki zaliczenia	Egzamin ustny – ocena końcowa ustalana jest w oparciu o następujące proporcje: - aktywny udział w dyskusji w ramach wykładu konwersatoryjnego – 10% - rozwiązanie zadanie problemowego na zajęciach – 10% - ocena egzaminu ustnego – 80%	

NAKŁAD PRACY STUDENTA	
	Liczba godzin
Udział w wykładach	15
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	10
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych*	-
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń*	-
Przygotowanie projektu / eseju / itp. *	-
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	5
Udział w konsultacjach	-
Inne	-
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	30
Liczba punktów ECTS za przedmiot	1
Liczba p. ECTS związana z zajęciami praktycznymi*	0
Liczba p. ECTS za zajęciami wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	15 0,5